

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Békesség néktek!

Szent Karácsony napján eme szavakkal köszöntjük olvasóinkat, midőn boldog ünnepeket kívánunk s óhajtjuk, hogy szálljon meg mindenkit a békeség lelke a maga teljessége szerint! Hiszen bennünk és körülöttünk minden, a pihenő természet néma csendje, a köznapiság megszűnése, a szív indulatainak elcsendesült viharzása, a hívők éneke, fohásza, a karácsonyi fenséges történet megújuló emléke, minden, de minden a békét hirdeti s fennem magasztalja.

Ama körülmény, hogy a karácsonyi eszme, a maga évenként történő megújulásának tényével oly átalakító hatást gyakorol a lelkekre, fényes bizonyosság arra nézve, hogy az emberi léttel, melyet az ellentétes erők összeütközése oly sokszor változtat át a sivár kietlenség mezejévé, benső rokonságban van a békeség lelke, sőt a maga nagy rendeltetésének megfelelő emberi élet a ható és ellenható erők végtelen láncolatában csak a békeség eszméjének megvalósulása lehet. A titkos bölcsességnek valami csodálatraméltó megnyilatkozása és bizonyágtétele szemlélhető erre nézve ama tényben, mely szerint a karácsonyi fénylő csillag sugarainál Kánaán gazdag mezői felett

először is békeséget hirdet az isteni kegyelem az angyalok karának zengő éneke által s a váltság nagy munkása is eme szavakkal lép a világba: Békeség néktek!

És itt egy nagy ellentét állunk szemben.

Letűnt századok, örökség gyanánt hátramaradt tanúsága és nagy szellemek egybehangzó vallomása épen úgy, mint a mindennapi tapasztalat azt bizonyítja, hogy az emberi élet „mindenek harca mindenek ellen“, a küzdelmek végtelen láncolata, a szellem érvényesülésre irányzott törekvéseinek erő kifejtése, mely örök nyugtalansággal, soha nem pihenő békétlenséggel jár. S mégis az Üdvözítő, kinél jobban az emberi szív és lélek törvényeit senki nem ismerte, békeséget kíván először a világnak, mi-ből világos, hogy minden ellenmondás dacára is békeségben foglaltatik az emberi szív üdvvilágának minden törvénye és minden bölcsessége. Az emberi lélek alapvető törvénye a békeség törvénye, s a legnagyobb bölcsesség a békeség lelkének bölcsessége.

Éppen azért, midőn békeséget kívánunk, csak azt kívánjuk, amit az emberi természet maga is kíván és követel.

S a midőn békeséget kívánunk,

nagyon is érezzük, hogy korunk társadalmának semmire sincs nagyobb szüksége, mint a békeségre. Tudjuk mindnyájan, hogy a békeség a mi életfeltételünk s boldogságunk alapja s a békeséget nem találjuk sehol sem.

Korunk emberei nagyon szeretik a jelszavakat. Ilyen jelszó, melyet sokan előszeretettel hangoztattak: a pax, béke. Azonban a társadalmi életnek lépten-nyomon feltűnő jelenségei fényes bizonyosságul szolgálnak arra nézve, hogy ez a jelszó is káprázat, fantom, önámítás, melyet a dolgok folyásával elégedetlen s egy békésebb világon csüggyő lélek képzelete alkot.

Látjuk, hogy az állami élet is a béke aegise alatt tolyk. Tényleg azonban ez a béke csak szépitett kifejezés a háboru helyett, mert nem dörögnek ugyan az ágyuk, nem csillognak a kardok, nem hallatszanak harci kiáltások, de mindenki tudja, hogy nyereg alatt, felkantározva ugrándoznak a harci paripák, a hadfiak a kard markolatán tartják kezüket s békés foglalkozástól elvont munkás emberek háborusdit játszanak. Persze a béke érdekében. De milliók elégedetlensége s terhe, nyögése az ár ezért az ugynevezett békéért.

A társadalmi élet külső képe látszólag nyugodt, mintha csak a békes-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☞ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☞

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-47

Az Igazgatóság.

TARCA.

LÁTOGATÁS . . .

Irta: Gara József.

A karácsonyest egész búbájával ülte meg a fővárost, meg a falai között élő százezerek lelkét.

Ma mindenkinek, tehát Balázs Bélának is karácsonya volt. Még pedig olyan, amilyen ő maga: csendes, szomorú, bánatos.

Még a fejét is úgy lepte el a korai dér, mint a karcsu, szép paloták tetejét a hó. Negyven esztendőre korai őszség.

Azt mondják, vagy a haja vagy a szive beteg annak, akit egy idő előtt lep meg az élet dere.

Balázs Bélának a szívével esett egy kis baja. Mindennapi az eset, csak annak új, akivel megesik.

Ezt a szép és jó embert elhagyta a felesége egy kevésbé szép és kevésbé jó emberért. Hogy azután az asszonyt meg a

gavallérja hagyta ott, az nem enyhített Balázs bánatán.

Nagy és előkelő hivatala van, osztálytanácsosa az egyik minisztériumnak. Maholnap méltóságos ur. De nem lesz méltóságos asszony az, aki pedig valamikor de sokat álmodozott erről.

Nem tesz. Mert Balázs Béla nem tud megbocsátani. Pedig elégszer megkísérlette már a bűnbánó asszony. A szive párszor meg is ingott már a nemes embernek, de az esze azután mindenkor helyére kormányozta. Legfeljebb több lett egy-egy ilyen tusa után az ősz hajszál . . .

Ma megint a szív az erősebb. Csak ez a karácsonyest mulna el. Tele van búbajos méreggel, mely belelopja magát a lélekbe.

Balázs Béla megvacsorált rendes vendéglőjében, a rendes társaság nélkül. Ma mindenkinek volt hova mennie, csak neki nem. A vendéglő tátongó üressége bántó volt.

Legjobb lesz haza menni és eltemetni ezt a veszedelmes hangulatot.

Az utca zaja már elült, pedig alig volt

még kilenc óra. Már a villamosok sem jártak. A kalauzok is boldogabbak, mint az osztálytanácsos ur. Van otthonuk.

— Ilyen korán haza tetszett jönni, nagyságos ur? — kérdezte Balást inasa.

— Ez azonban ne zavarja magát, Imre. Gyujtsa fel a kályhát, készítse ide a tea-főzöt, azután hozzon fel egy üveg pezsgőt. Azaz, hogy ne egyet, hanem kettőt. Egy kis karácsonyi mulatságot csapok magamban. Legalább jól alszom utána. Maga azután elmehet, ahova akar.

Nem is olyan barátságatlan ez a garzon lakás így benépesítve: fényes szőnyeg, kályhával, villamos csillárral, kékes lánggal lobogó tea főzővel és két üveg pezsgővel.

Csak egyre nem számított Balás Béla. Arra, hogy a szobája még jobban is benépesedik. Jönnek az emlékek. Minden pohár után elevenebben . . .

— Hej, az az asszony! Milyen más volna az egész világ! . . . Hát nem lehetne újra kezdeni? . . . Mennyit kért, könyörgött már . . . Semmi kétség, hogy a legműségebb

ség lelke lehelte volna rá a nyudottság hamvát. De érezzük, hogy e nyugodtság leple alatt a végletekig menő kinos harc folyik, melyben osztályok-osztályok ellen, érdekek-érdekek ellen küzdenek, az egyén ellentétbe helyezkedik a társadalommal, a társadalom elnyomja az egyént; a szenvedélyek tüze felforgatja az erkölcsi rendet; a tehetség és protekció egymással folytatott küzdelme megcsufolja az érvényesülés törvényeit; a harag, irigység és önzés csak táplálják a harci tüzet, melyben a tisztesség és becsület is oly sokszor elég, megemésztetik.

S ha még hozzá vesszük, hogy sokszor a családok békéje is csak olyan, mint az árnyék, mit futó felhő a földre vet, mint a buborék, mit a szerencsétlenség s az anyagi javakhoz tapadt kislelkűség zordon szele oly hamar elfu, megsemmisít s hogy az emberi kebel itt is, ott is érzelmek és indulatok, hajlamok és szenvedélyek egymással vívott küzdelmének színhelyévé válik, bizony beláthatjuk, hogy a béke jelszava csak sivár üresség, elkopott frázis.

Nem csoda, ha érezzük, hogy a valódi békességre nagy szükségünk van. Talán e szükség érzete okozza azt, hogy midőn a karácsony megérkezik s amá regés szép történetek emléke megújul lelkünkben, igazi benső örömmel üdvözljük a békesség nagy ünnepét, amely meghozza számunkra azt, amit annyira szeretünk s aminek hiányát annyira érezzük: a békességet. Érthető, ha valami ünnepélyes komolyság ül e napon az arcokon, a lelki nyugalomnak komolysága, mely a maga némaságával is fennen hirdeti, hogy csak a békesség lelke teheti a világot a mindnyájunk által óhajtvá sejtett boldogság világává.

Ezért kívánunk olvasóinknak mi és békességet karácsony ünnepén, mert tudjuk, hogy ennél jobbat kívánni nem lehet, de szükségesebbet sem.

A mi községünk társadalmi életének képe is ragyogóbb szint öltene, ha megérintené a békesség lelke. Az a bántó zürzavar, mely úgy a nyilvános életben, mint az egymással való viszonyainkban egyaránt uralkodik, bi-

zonyára megszünnék. Mert naponként kell éreznünk, hogy az ellentétek pusztító küzdelme egyre tart közöttünk is; a bölcsesség helyett a bölcselkedés, értelem helyett a tagadás, tanács helyett az ámitás, hatalom helyett az erőszak, tudomány helyett a kicsinyeskedő szörszálhasogatás, az Ur félelme helyett a nagyképűség sokszor uralkodik nálunk is; összhang helyett találunk bántó zürzavart, örök béke helyett örök harcot.

A harc pedig akár kicsinyben folyik, akár nagyban, mindig erőszakkal, csapások osztogatásával, sebek ejtésével s ezek nyomán támadó fájó kiáltásokkal, keserű ömlengésekkel s zúgolódásokkal jár. Ezért van szükségünk a békességre, mely kioltaná a szenvedélyen harci tüzet s lennének szelid, békés emberek, olyanok, aminké a karácsonyi áhitat ünnepélyesége avat bennünket, amidőn családban templomban s minden életviszonyaink között e szózat hangzik felénk: Békesség néktek!

Pusztulás előtt.

Midőn Berzsenyi Dániel költőnk megírta a „Romlásnak indult hajdan erős magyar“ kezdetű versét, alapos oka volt az őszinte és szigorú korholásra. Tompa Mihály szintén nem ok nélkül panaszkolta, hogy: „Pusztulunk, veszünk, mint az oldott kéve széthull nemzetünk“.

Azonban azóta sok minden változott. Külső ellenség nem pusztít soraink között, idegen nép igája alatt nem nyögünk. S bár az egészséges fejlődés föltételei valamennyire megvolnának, bátran ellehet mondani, hogy mégsem boldog a magyar.

Mi csak élünk napról-napra, de két veszedelmes ellenség sötét alakja leskelődik reánk s ez a tudat a komolyan gondolkozók arcára a jövőért való aggodás sötét felhőjét borítja.

Az egyik ellenség a nagyarányú halálozás, amely különösen a tüdővész pusztításával majdnem ijesztő mérveket ölt, a másik a szaporodás csökkenése, melynek egyik okául a házasságok számának fogyását, másik okául pedig a nálunk is mindegyre divatosabbá váló egyke rendszert kell felróni.

— Kis uram, a béke pohár . . . a béke szent éjszakáján! . . .

— Milyen forrón tudsz még most is ölelni, Olga . . .

. . . Hajnali háromra jár az idő.

— És az én gazdám még mindig ébren?

— tekintet fel az utcáról a kivilágított ablakokra a hazatérő inas.

Balás nagy szemeket meresztett a belépő szolgára. Majd wueglepődötten körültekintett a szobában.

— Már elment, Imre?

— Ki?

— . . . Hát a másik pezsgős pohár hol innen az asztalról?

— Én csak egyet készítettem ide.

— Hja . . . igen . . . igen . . . az üveg volt kettő . . . Sok volt . . .

volna ezentúl a világon . . . Furcsa is eza büntetés, amelylyel talán magát bünteti az ember a legjobban.

Balás Béla soha olyan gyengének, el-érzékenyültnek nem érezte magát, mint ma. Csak elmúlnék már ez a karácsony. Megvesztegeti az egész lelkét . . . Milyen jó, hogy ezt nem tudja az az asszony . . . Ha most úgy itt teremne, meglepné, most nem tudna ellentállni neki.

— Badarság, ide jönni!? Éjjel!? . . . Hogyan!? . . .

. . . Így ni! . . .

— Olga?! Hogyan jön maga ide!

A bánatos, szőke szép asszony felvonja arcáról a könnyű csipkefátyolt és Balással szemben leereszkedik a székre.

— Miért jött? — kérdi reszkető hanggal Balás.

A szenvedő asszony arcán két könnyecsepp gördül alá, de nem szól semmit.

Mit is felelne erre?! . . .

— Hát akkor igyék velem egy pohár pezsgőt . . . hol is van még egy pohár?

. . . Nini, ide volt már készítve . . . Hiszen ez kicsinált dolog . . .

A szép asszony szeme felcsillan és ajkán bájos mosoly vonul végig. Azután felkapja a habzó poharat:

Hogy a halálozások száma évről-évre mily arányban növekedik, arra nézve a szomorú valóságot megtudhatjuk a statisztikai adatokból. Ugyancsak a statisztikai kimutatásokból tudjuk, hogy hazánkban a múlt évben majdnem 15 ezer családdal állapítottak kevesebbet, mint az előző évben, vagyis annyival kevesebb házasságkötés létesült. S még azzal sem biztathatjuk magunkat, hogy ez csak időleges jelenség, mert hisz a házasságok száma évről-évre kevesbedik, míg azon férfiak száma folyton nő, akik a házasságtól visszavonulva, komor aggregénységben óhajják lemorzsolni életük hátralévő részét.

De nézzük csak most már azokat a házastársakat, akik házasságot kötöttek, megfelelnek-e minden esetben a családalapítás nemes feladatának? Éppen nem. Elmult az az idő, amikor a gyermeket Isten áldásának tartották, mert hiszen ahol sok gyermek van, ott nem lehet annyit fényüzésre költeni, zsurokat rendezni és táncmulatságokra járni.

A ferde társadalmi felfogás számtalan bajnak kuforrása, a tulságos fényüzésre való hajlam sok visszasságnak szülő anyja. Az urhatnamság a társadalom minden rétegében általános. A fényüzésben örült verseny mutatkozik, mely nem egy család anyagi jólétét és boldogságát teszi tönkre.

A leány kérője előtt kívánsága netovábbjának egy szalmafüdeles viskót emleget, de ha már megvolt az esküvő, kényelmes és diszes lakás kell, legalább is olyan magas, mint a szülői ház, pazar berendezés, hogy a látogatók lássák a jólétet és megfelelő cselédség, amelylyel a ház ujdonsült urnője hatalmát éreztethesse. A kívánságok mérséklése pedig el sem képzelhető, mert akkor férjem uram kerül csávába s a befejezés rendesen az, hogy a kívánság teljesítve lesz, ha mindjárt kölcsönből is, csak hogy legyen a családi béke.

Hogy ez így van abban a szülői hibák, mert leányaikat nem dologra nevelik, hanem puccoskodásra. S mert otthon megszokták a kényelmes életet, férjhez menetel után is azt akarnák, hogy mindenki az ő akaratukat és óhajtasukat fürkésze és azonnal teljesítse. S ezt egyformán megköveteli nem-megvetendő hozománnyal lép be a családi tűzhelybe, hanem az is akinek férje révén sikerül bizonyos társadalmi körökbe.

Régebben anyáink alkalmazkodtak apáink szokásaihoz, ma megfordítva van a legtöbb helyen. S ezek után lehet-e csodálkozni, ha fiatal embereink nem ugranak vakon a sötétbe, s inkább nőtlenül élnek világukat, mintsem az élet nehéz küzdelmeit még egy boldogtalan házasság terhével is súlyosbítsák. A mai fiatalok már nagyon jól tudják, hogy a leghevesebb szerelem is lohad ha azt a jólét és anyagi függellenség nem támogatja.

Az egyke rendszer, melyet eléggé nem lehet kárhóztatni, már községünkben is kezd terjedni.

Ha ez a baj tovább is terjed s ha társadalmunk a családokkal karöltve nem iparkodik e betegséget orvosolni, akkor nem-sokára a magyarság lesz e hazában a zsellér, amitől pedig óvjon meg a magyarok Istene.

— Választási utóhangok. A lefolyt előjáróság-választásból kifolyólag többféle mendemonda kapott szárnyra. Legfőbbje ennek az, mintha a választás eredménye ellenségeskedést szült volna a polgárok között. Nohát erről nincs tudomásunk. Nem is lehet ez, mert mindkét oldalról olyanok vezették a választást, akiknek nem természete a gyűlöl-

ködés. Hogy egyesek most is akadhatnak, akik hosszabb ideig duruzsolni fognak, ez lehetséges, de ez csupán egyéni ügy, minden legjelentéktelenebb választási mozgalomnak rendszeres mellékterméke s ha táplálékra nem talál, kialszik mentül előbb a tüze. — Maga a bukott bírójelölt régi közszereplésű ember s ösmeri jobban a közéleti harcokat, nemhogy benne a nemleges eredmény keserűséget okozna. Nem is volna értelme az ellenségeskedésnek. Ahol a nép ily impozáns módon ad kifejezést akaratának, a további ellenáramat legott kell, hogy megszűnjön. Azt is hallani, hogy az ellenjelölés csak hecc volt, minden komoly háttér nélkül. Am a jelölt mindvégig állta a választást, tehát az ellenpárt küzdelme jogosult volt. Végül kifogásoltatik, hogy a Veres-pártot az uradalom támogatta. Ebben nem lehet főnakadni. Tudjuk azt, hogy 6 év előtt Veres Sándort a legszorosabb értelemben vett nép választotta meg. Választásának mozgalmá az általános népközből indult ki. Ez választotta meg az egész előljárókat. Ugy Veres Sándor, mint az egész előljáróság megállotta helyét emberül. Veres-pártja éppen azért nem akarta ok nélkül a saját választottait kihajigálni a községházából, hanem vissza akarta őket helyezni.

Mi kifogásolható van abban, ha az uradalom a nép mellé áll és elősegíti őt szándéka keresztülvitelében? S ha ellenáramlat mutatkozik, a nép az uradalom segítségével győz! Bár mindig együtt látnánk a népet az uradalommal. Ez bizonyára egyik félnek se válnék kárára.

Egy hét múlva remélhetőleg megszűnik beszéd tárgya lenni a lefolyt választás. Mindenki lát a napi dolga után.

Kívánatos, hogy amikor a közélet mezején újból találkoznak a választók, a békés együttműködésben versengjenek.

A mérközött feleknek egyike se legyen győztes, avagy legyőzött, mert a kölcsönös egyetértésből fakad áldás községünkre.

Ujdonságok.

KARÁCSONY.

Itt van ismét az örök szeretet és béke ünnepe, a világot megváltó Jézus születése, s meleg verőfényt áraszt az emberek szívébe, boldogságot az arcokra. Az élet ezernyi gondját, komor küzdelmét elfödi most az a sugárlepel, amelyet a karácsonyfák gyertyalángja vet a családi fészkekre.

Az önzést, a kicsinyes érdekharcolást, a gyűlölködést, a kishitű csüggedést elfújja most a lelünkől a szent karácsony est gyönyörű legendája, amely egy pár napra megmésíti az embereket s boldogan ölelkeznek abban a szeretetben, amely száműzve van a földről s csak ilyenkor száll le az égből, hogy a nagyokat is gyermekeké s boldog részesévé tegye a kicsinyek örömeinek.

A karácsony a gyermeki ártatlanság öröme és boldogsága, de a multak emléke, mely beragyogja szíveinket, minket, férfiakat is, gyermekeké varázsol. Az örök szeretet hatalma uralkodik ekkor a lelünkön s gyöngéd érzelmek sugaras derűje ragyogja be minden családnak otthonát. Örömet találunk ekkor mások ölmében és boldogságában.

Elfeledünk minden bajt, minden keserűséget, a szeretet és béke galambja terjeszti ki felettünk hófehér szárnyait. A kis Jézus születésnapja, a karácsonyfák világa, a milliónyi gyertyafény testvéreké varázsolja az egész emberiséget.

A szülői gyöngédség, a felebaráti szeretet, a szívek ünnepe karácsony; együtt érez akkor szegény és gazdag, árva és elhagyott, mert a vallásos legendában csodáerő van, a hit melegít, az pedig boldogságot áraszt a szívekbe s áldjuk a Jézust, aki jászolban született és egy világot váltott meg a hitelenségéből, a büntől, a gyűlölettől . . .

Itt a karácsony, a szeretet és béke magasztos családi ünnepe. Boldog karácsonyt kívánunk mi is olvasóközönségünknek!

— **Pásztorjáték.** Tegnap este adták elő az iskolás növendékek a Bertók-féle vendéglő nagytermében a lapunk mult számában közölt műsor szerinti pásztorjátékot. A nagy terem zsufolásig megtelt közönséggel, mely élénk figyelemmel és osztatlan tetszéssel kíséerte végig a nagy gonddal betanított jeleneteket. A közönség teljes elismeréssel volt a rendezők dicséretet érdemlő munkássága iránt, akik közül különösen ki kell emelnünk a Gelsy-, Vitos János- és Szvoboda tanítók családját. — A nagy tetszéssel előadott darab után a közönség véleménye az volt, hogy a kedves pásztorjátékot újévkor megismételjük.

— **Nagylelkű adomány.** Őrgróf Pallavicini Sándorné kegyelmes asszcnunk Mindszenti község részére 200 koronát adományozott, mely összeg nagy részben a szegénysorsu ovodás gyermekek fölruházására és karácsonyfájának díszítésére fordított. Ezen nagylelkű adományért hálás köszönetét nyilvánítja a Károly-ovoda felügyelő bizottsága.

— **Szegény iskolásgyermekek segélyezése.** A Mindszenti Takarékpénztár 21 mindkét nembeli iskolás gyermeket karácsonyi ajándékkal tegnapi napon téli lábbelivel látott el. A nemes tett önmagát dicséri.

— **Vadászatok.** Rossz idők járnak a nimródok multságaira. A lány időjárás miatt alig lehet a szándékolt vadászatokat megtartani. A mindszenti vadásztársaság e hó 20-án tartotta ez évi első vadászatát a kerek-tői szigetben, ahol a sárral legkevesebbet kell küzdeni. Más évekhez képest alig félennyi vadászsákmány esett. Szerdán a Kurcaréten próbálkozott meg újból a társaság, de még rosszabb eredményrel, úgy hogy értesülésünk szerint a tagok szokásos igényei a legszűkebb keretben voltak csak kielégíthetőek. A vadak piaci árai is megérik a sikertelen vadászatokat, mert azok szokatlan magasak.

— **Bizottsági ülés.** E hó 22-én délelőtt tartott ülést a bor- és huszfogyasztási adót kezelő bizottság. Ebben határozta el, hogy javasolni fogja azt, miszerint az italmérők összedója a következő évre 300 koronával emeltessek. Indoka ezen határozatnak az, italmérők egymás adójának beszállításáért felelősséget nem vállalnak s szükségesnek látszik, hogy a község jövedelme minden eshetőséggel szemben biztosított. A huszfogyasztási adózás azonban a régi maradt.

— **Közgyűlés.** A mindszenti Polgári Kör holnap karácsony másnapján este 6 órakor tartja évi rendes közgyűlését, saját helyiségében, melyre az elnökség a kör összes tagjait ezuton is meghívja. Rendes közgyűlés előtt választmányi ülés lesz.

— **Imre doktor — egyetemi tanár.** Vásárhelyi lapokban olvassuk a következő hirt: Arról a sajnálatos tényről értesülünk, hogy Imre József dr. szemkórházi főorvos végleg itt hagyja városunkat. Elmegy Kolozsvárra az egyetemi szemészeti tanszékre tanárnak, hová való meghívását az egyetemi tanárkar egyhangulag elhatározta, a kultuszminiszterhez felterjesztette s a királyi kinevezés is már csak napok kérdése. Imre József tehát a jövődö magyar szemorvosait fogja tanítani, bevezeti abba az óriási nagy elméleti és gyakorlati tudásba, melynek áldásait eddig a város és a messze vidék betegei érezték az ő keze érintése nyomán.

— **Furcsa asztaldisz.** Amerikában furcsa módon ünneplik meg Mindszentek előestéjét. A jobbmódu családok nagy vacsorákat adnak, amelyeken igen furcsa módon díszítik az asztalt és a szobát. Az ilyen ünnepi lakomákon, amelyeket „hallowe,en“-eknek neveznek, a falat boszorkányok, lidérctüzek, manók és szellemek díszítik, továbbá az ör-

dög a legkülönbözőbb alakokban és helyzetekben. A menyezetről lampionok, lámpások és világító ernyők függnek alá, amelyeken ezer változatban látható a pokol fejedelmének hí képmása. Azzal a közmondással, mely szerint „az ördögöt nem szabad falra festeni“, úgy látszik Amerikában csöppet sem törődnek, mert már a kűszöbön is ő vigyorg le a falról a belépő elé és az ajtóban vagy egészében vagy csak a feje fogadja az érkezőt. A fehér asztalterítón a tűzvörös szalvéták, asztalfutók, szalvétatartók, virágok és étrendlapok ijesztő benyomást tesznek. A fehér és a vörös színnek ebbe az ördögi szimfoniájába egy sereg fekete macska, görbülő háttal, felkunkorodó farkkal és izzó szemmel hátborzongató akkordot vegyít. A lámpákról hosszú fekete fonalakon hatalmas pókok ereszkednek alá és az asztalon is helylyel-közzel egy-egy nagyhasu pók terpeszti hosszú lábait. Egyik newyorki milliomos hallowe,en-jén az asztalon bagyok és más éjjeli madarak is helyet foglaltak. A poharak szélén denevérek ültek, a tányérokon pedig békák és pókok mászkáltak, míg a hatalmas tálak közé szürke kigyók tekerőztek. Bármilyen ijesztő is azonban az első tekintetre az ilyen asztaldekoriáció, a vendégek csakhamar megszokják.

— **Inzultált tanítónő.** Egy székellyi fürdőhelyről tért vissza az idén augusztus 15-én Somogyi-Csizmazia Gizella szegedi állami tanítónő. A beteges tanítónő Aradon oly rosszszul lett, hogy le kellett szállania a vonatról s csak másnap folytatta útját. Szentes állomáson Vas Béla, egy biztosító társaság titkára és két uriaszony szállott ugyanabba a nemdohányzóknak főtartott szakaszba, amelyben a beteg tanítónő feküdt.

— **Adjon helyet, mert ledobatom a vonatról rivalt rá Vas.**

— **Azt megteheti, goromba fráter — volt a válasz.**

A titkár erre lerántotta az ülésről a beteg nő lábát és háromszor arcul ütötte, úgy hogy elájult. Amikor azután a tanítónő magához tért, Vas utitársnőjéhez fordult, hogy bántalmazója nevét megtudja de ez gunyosan vonogatta a vállát.

— **Nem tartozik ide l kiáltott rá Vas,** mire a tanító-kisasszony háromszor arcul ütötte a gorombáskodót. Vas Béla ekkor ököllet több csapást mért áldozata fejére, aki huzamosabb ideig feküdt az incidens után s hallását csak hetek múlva nyerte vissza. A szegedi törvényszék sulyos testi sértés vétsége miatt három hónapi fogházra és háromszáz korona pénzbüntetésre ítélte Vas Bélát, akinek sulyosító körülményül tudta be, hogy magánosan utazó, beteges nő iránt tanusított oly durva viselkedést. A szegedi királyi tábla, valamint a semmiségi panasz elutasításával ma a Kuria negyedik büntető tanácsa is jóváhagyja a törvényszék ítéletét.

— **Gyümölcsstenyésztes Magyarországon.** Az utóbbi években nagy lendületnek indult Magyarországon a gyümölcsstenyésztes. A fatenyésztes népszerűsítésére, gyümölcsösök berendezésére irányító tevékenységet végzett a földmivelésügyi miniszterium, mely minden esztendőben szaporitván faskoláit, ma már négyszázötvenöt kataszteri holdon termelnek gyümölcsfa csemetéket a köztenyésztes céljaira. Tavaly is közel két millió darab csemetét osztottak ki részben kedvezményes áron, részben ingyen községi faskolák részére. Az állami utakra ez évben huszonkétezer gyümölcsfát ültettek, ezenkívül létesült mintegy kétszáz holdon nemes füztelep arra a célra, hogy a kosárcötő háziiparosoknak a nyersanyag rendelkezésére álljon. Az állam a nemesfüztelepítésre huszezer korona államsegélyt és közel tíz millió darab dugványt osztott ki.

Angol-kór

Ama kiváló és koncentrált táplálék, a mely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglaltatik, táplálja a csontokat, s azokat keményekké és egyenesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hús egészséges és szilárd lesz.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Az általános egészség a SCOTT-féle Emulsió hatása alatt, rohamosan javul és az angol-kóros gyekmekék épülő rózsás és viruló arcszint kapnak, mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a SCOTT-féle Emulsió használatát.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

— Egyéves méncsikók vásárlása. A földmiveltügyi minisztérium felhívja azokat a gazdákat, a kiknek a birtokában legalább is négy jó származású, erős csontu, szabályos testalkatú, saját nevelésű egyéves méncsikó van s azokat az államnak eladni kívánják, hogy ebbeli szándékukat a helynek és utolsó postának, a hol a csikók állanak, valamint a csikók származásának, magasságának, színének és árának pontos megjelölésével a földmiveltügyi minisztériumhoz benyújtandó egykoronás bélyeggel ellátott írásbeli nyilatkozatban jelentsék be február 1-ig. A határidőn túl érkező bejelentéseket nem veszik figyelembe.

— Aki munkát vagy állást akar, legyen az mérnök, építész, építőmester, kőművesmester vagy bármilyen építőiparos, az olvassa el hetenkint a Vállalkozók Lapját, amely Budapesten, VII., Erzsébet-körut 8. szám alatt létezik. E lap most lép 30-ik évfolyamába és az építőiparban előforduló összes munkákat megbízhatóan, pontosan közli hétről-hétre.

— Kistelek a helyközi telefonban. A kereskedelmi miniszter a Csongrád vármegyében fekvő Kistelek törvényhatósági telefonközpontot december 20-ától bevonatta a helyközi távbeszélő forgalomba.

Közgazdaság.

Heti piac.

Búza	23.70
Rozs	18.00
Árpa	16.00
Tengeri	15.00
Zab	15.00

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908

3168/1908. szám.

Hirdetmény.

Mindszent község képviselőtestületének megbízásából a község részére szükségelendő nyomtatványok, illetőleg irodai szerek szállítására árlejtést hirdetünk.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott és mintákkal felsze-

relt zárt ajánlataikat 1909. évi január hó 11-ik napjának délelőtti 9 órájáig Mindszent község jegyzői irodájába nyujtsák be, amikor azok nyilvánosan felbontatnak.

Az árverésre kerülő nyomtatványok és irodai szerek mintái ugyancsak a községi jegyzői irodában — a hivatalos órák alatt — megtekinthetők.

A képviselőtestület föntartotta magának azt a jogot, hogy a tett ajánlatok közül szabadon választhat s nincs kötve a legelőnyösebb ajánlathoz.

Mindszent, 1908. évi december hó 21-én.

KONCZ LAJOS VERES SÁNDOR
jegyző. bíró.

Žüzifa!!

Elsőrendű

bükkhasáb

ölenkint 34 korona

Akinek nincs kocsija, ugyanebben az árban házához is szállítom

Tisztelettel

BAKSAY JÓZSEF

fakereskedő.

Karácsonyra Ujévre

Csillogó karácsonyfadíszek a leggyönyörűbb összeállításban; izzó mécsesek, lámpionok, fönixüveg-díszek, betlehemek, harangjátékok, nagy angyalfejek, gyertyák, angyalhajak, ezüstgirlandok, aranyfüstök stb. stb.

Levélpapírok mappákban és izléses dobozokban. Csakis a legszebb ajándékok! Levelezési kártyák, Zárt levelezőlapok!

Képeskönyvek, ifjusági iratok mindkét nembeli ifjuság számára, — egyszerű és díszes kötésben. Kis gyermekek részére elszakíthatatlan képeskönyvek

Íróasztalkészletek tintatartók, levélnehezékek üvegből és fémből, levéltartók és mérők, bélyegnedvesítők, finom tollszekrények, acél vonalzók, itatóhengerek, jegyzetkönyvek nagy választékban, bélyegzőkészletek, tollállványok, irodai enyvek stb.

Fali dísznaptárak naponta leszakítható tömbbel, a lehető legszebb és legmodernebb mintákban. Mikszáth-almanach Kincses kalendárium, úgyszintén mindenféle népies kiadású naptárak

Karácsonyi képeslevelezőlapok a sokszorosító ipar remekei, rendkívül szép és kedvelt mintákban. Nagy raktár kézzel festett, valódi fényes brom-ezüst kártyákban. Folyton a legszebb ajándékok!

Névjegyek elsőrangú könyvnyomdai, úgyszintén litografiai kivitelben, minden kívánalomnak megfelelőleg. Gyors szállítás!

Nagy raktár és legolcsóbb beszerzési forrás papírárunkban.

Horváth Antal papirkereskedése, Mindszent

Fényképek

modern, művészi kidolgozással, jutányos áron készülnek Horváthné fényképészeti műtermében Vasár- és ünnepnapokon fűtött műterem.

Nyomdász-tanoncnak

egy jó házból való ügyes fiu, ki olvasni és számolni jól tud, azonnal fölvetetik Bozóky Gábor könyvnyomdájában Kunszentmártonban.

UGRON GÁBOR LAPVEZÉR

MAGYAR NEMZET

a legolcsóbb függetlenségi 48-as napilap. Cikkeit írják: Ugron Gábor, Ábrányi Emil, Dr. Halász Lajos országgyűlési képviselő.

Szerkeszti: Lándor Tivadar.

Előfizetési ár: Egy évre 16 K Félévre 8 K Negyedévre 4 K Egy óra 1.40 K

Egyes szám ára 2 krajcár.

Megrendelhető: Budapest, VII., Miksa-u. 8., minden postahivatalnál és lapelárusítónál.